

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 6 „
Külföldre egy évre 8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyilattér cikkei, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábas garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilattér” rovatban
közleendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1885. évi folyamára.

A „Székelyföld” című közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlégi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavart ne forduljon elő.

Előfizetések elfogadtatnak Kézdi-Vásárhelytől a kiadó-hivatalban, Csik-Szeredán Szabó Albert könyvnyomdájában. Az előfizetési pénzek vidékről — legközelebbi postautalvánnyal — Kézdi-Vásárhelyre, lapunk kiadó-hivatalába küldendők.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Nyilatkozat.

Körülményeim változával az újévben e lapok szerkesztőségétől visszalepek. Midőn ezt teszem, nem mulasztatom el, hogy az olvasó közönségnek a szíves pártfogásért, munkatársainak becses támogatásukért köszönetet ne mondjak. Magamat szíves emlékeztetőbe, utódomat becses pártfogásukba ajánlom.

Csik-Somlyó, 1884. decz. 31.

Móricz Gyula.

A „Székelyföld” tárczája.

Végredelet.*)

Emberék! ha elnémetul majd
Egykor a dal ajkimon
S szívem — többé nem dobogva —
Pihen a ravatalon:

Szűk koporsó börtönébe,
Kérlek, oh, ne zárjatok!
A temető bús ölébe
Sirt nekem ne ássatok.

Porhüvelyem lánggal égő
Máglyatűz emésze fel;
Hajnaimmal együtt a szél
Hiremet is hordja el!

Léha sirjel ne mutassa,
Fitogtassa nevemet;
Mit határoz: egy féreggel
Több van-e, vagy kevesebb?

Nyugton leszek elfelejtve.
Bántna az emlékezet . . .
Ne tudjon hát senki rólam,
Csak annyit: volt — s elveszett . . .

Bíró Pál.

Egy újévi éj.

Messzehaladt korának sulya alatt görnyedő aggyastán álla ablakában újév éjfélen.

*) Mutatvány szerzőnek „Alkonyugarak” cz. a. sajtó alá rendezett füzetéből. Szerk.

A t. olvasó közönséghez.

Midőn ezennel a „Székelyföld” csikmegyei szerkesztőségét átveszem, azon szándék és akarat vezérel, hogy szerény tehetségemet a megyei társadalmi, köz-művelődési és közgazdasági érdekek ápolása körül — különös tekintettel az ipar és kereskedelemre — tölem kitelhetőleg érvényesíthessem.

Ezen hitben s azon tiszteletteljes kérréssel fordulok a nagyérdemű olvasó közönséghez, hogy a „Székelyföld”-et ezutánra is becses támogatásában részesíteni szíveskedjék. Lapunk munkatársait szintén tisztelettel kérem, hogy jövőre engem is nagybecsű közreműködésükkel segíteni szíveskedjenek; mert csak így leszek képes ezen fontos és nehéz feladatnak megfelelni; így leszek képes megyénk s hazánk közérdekeinek őszinte jóakarattal, hiven szolgálni.

Minden fáradozásaink bő mértékben meg lesznek jutalmazva, ha a nagyérdemű közönség kitűzött célunk iránt érdeklődik s bizalmát a jövőben is sikerül kiérdemelnünk. Szerkesztőségünk mindent el fog követni, hogy a közvilágnak minél nagyobb mértékben megfelelni s feladatát ezután is betölteni képes legyen, s tért nyit a „Székelyföld”-ben minden alapos és tárgyilagos közérdeku felszólalásnak.

Főtörökvéstünk leend küzdeni mindenért, a mi igaz, szép, jó és nemes.

A nyugtalan kétségbeesés tévelygő pillanataival szemlélte most a mozdulatlan, örök-szép mennyboltot; majd a néma, hólepelbe bevont földet, melyen most talán senki oly örömtelen és álmatlan, mint ő.

Hiszen ott áll fagyos üregével feleje tátongó sirja szélén. Mert már nem az ifjúság életvidorsága, hanem a késő aggság zuzmórás hava ömlék el rajta. S duskodó egész életéből nem hozott ide egyebet gonosz tévelyei, undok bűnei- és sorvasztó betegségénél. Egy roncsolt test- és sivár, pusztává lett léleknel.

Keble romlást árasztó méreggel, aggsága epesztő bánattal esordultig van tele.

Ifjúsága gyönyörtelt napjai ma borzalmas rémekként tűnnek föl előtte. Földereng azon mosolygó reggel is, melyen jó atya őt az élet választására állította, mely — jobbfele — az égi erkölcsök napugaras ösvényén, fényár s arany kalászkokban gazdag tartományába vezet a békés boldogságnak; balra pedig a lélekölő bűnök fertőjébe vonja le az embert, egy mérget izzadó, kóromsötét barlangba, mely sziszegő kigyókkal, tömött, fojtó gőzzel van tele.

Ah! a kigyók az ő keble körül csüngnek, s a méregesepek, nyelvét égetve, az ő ajkain tájékozának.

Csak most tudta meg, hogy hol volt. Mély és kimondhatatlan fájdalomban gyötörde, öntudatlanul kiáltott az égre:

— Add vissza ifjúságomat! Oh, atyám!

En feladatommá tettem igen tisztelt elődöm méltányos és tapintatos működését példaképen szem előtt tartani, s ezek után ajánlom még egyszer magamat és lapunkat a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe és pártfogásába.

Csik-Szeredán, 1885. január 1.

Sprencz György.

Boldog újévet!

Az idő gyors kereke ismét fordult egyet s ma már 1885-öt írunk. Mily rövid idő egy év! és mégis mily gazdag eseményekben! Hányan köszöntötték még a lefolyt év első napját egészséghen, vidám kedélylyel, kik ma már egy jobb hazában alusszák csendes álmait! Hány eszme volt még akkor csirájában, mely ma már meg van valósulva s melynek tudós avagy káros hatásáról a mai napon már ki-ki tájékozva van! Mily rövid egy év! és mégis mennyi tanulást nyújt egy év!

Gyorsan múlnak az évek, a hónapok, a napok, s minden nap, minden perc arra tanít bennünket, hogy töltsük el időnket haszonnal; a múltban szerzett tapasztalatainkat fordítsuk ajövendőben hasznunkra. Egy év kevés idő, de gyakran sok idő még egy nap is. Egy napon történt a mohácsi vész, s egy napon hirdették ki (márczius 15.) a szabadságot

állíts még egyszer az élet választójára, hogy a másikat választhassam!

De atya és viruló ifjúsága már rég oda voltak.

Bolygó tüzeket látá távoli moesárok fölött kísérteties lejtőt járni. S midőn ezek a temető néma sirhantjai közt aludtak ki, így szóla:

— Ah, ezek az én dobzódva leélt napjaim!

Az ég boltjáról lehulló csillagot pillanta meg, mely futását fényesen beragyogva aludt ki.

— Az én vagyok! — mondá keserű fájdalom által szaggatott szívvel, mialatt a gyöttrő lelkiismeret viperafogait még mélyebben ásta égő sebeibe . . .

Fel-fellobbanó képzeletében szédülő holdkórosokat látá járkálni az épületek tövéin. A szélmalomok fenyegetően emelkedtek a vitorláikat összezuzására. Egy üres halottasházban hátrahagyott holttestet vélt látni, mely lassan-lassan mozogni s az ő vonásait, arezát kezdé magára öltetni . . .

Izonyatos önküzdelmek közt egyszerre lágy zene szóla meg, mely, mint az ó-év halotti szolozmája s az új-évek bölcsődala, édesen elandalító rezgésekben folyt az imaházból . . .

Ugy tetszék neki, mintha távoli templom ének lett volna, mely dult keblének viharzó hullámaira kissé jótékony csillapítással hallott.

is. Ne engedjünk tehát egy napot is elmulni haszon nélkül.

Tegyük meg kötelességeinket magunk és családunk iránt, de hazánkról se feledkezzünk meg; ki-ki hozza meg tehetsége szerint az áldozatot ennek oltárára is. Mert e honnak élni kell!

A történelem számos példát szolgáltat arra, hogy mire képes a hazaszeretet és az egyetértés. Hol hazaszeretet és egyetértés lakozik a szívekben, ott felvirul a hon. Fájdalom! az egyetértés hiánya miatt már sokszor tanult nemzetünk a maga kárán, — talán mert annak fiai egymást akarták felülmúlni a hon szeretetében. Pedig egyetértésben békésen megférnének tágas ez országban valamennyien. Legyen tehát egyetértés közöttünk. Gazdag és szegény, tudós és tudatlan egy isteni és egy emberi törvény alatt éli világát, s az alatt becsülje is meg egymást. Egy hazánk van, egy Istenünk, egy királyunk. Mit or a nap keleten fölkel, egyszerre ébreszti föl Magyarországot, és mikor nyugton fekszik, egyszerre pihen meg minden élő; sohase talál on a felkelő nape honban viszályt, s békében bucsuzzék tőlünk mindig, — áldva, ha jön, s áldva, ha megy.

Legyen béke és szeretet e hazánk fiai között az új esztendőben!

Körülfekintve a ragyogó ég derült láthatárán és a szunyadó föld hától csillámló felületén, ifjúkora barátai jutottak eszébe. Jobbak valának, mint ő, s most boldogabbak is. Az emberiség boldogítói; jöllernek örövendő gyermekek atyái; Istenből megáldott emberek. Keservesen sohajtott fel:

— Oh, én is, mint ti, könnytelen szemekkel adhatnám át magamat ez éjen a felüdítő édes álomnak, ha úgy akartam volna! Ah, én is mily boldog lehetnék, ha — kedves szülők! — a ti lelketekből fakadt jó tanácsokat s újévi intelmeket meghallgattam s megtartottam volna! . . .

Ifjúsága boldog napjaira tett ezen véghetetlen kínos visszaemlékezésében úgy tetszett neki, mintha azon holttestet, melyet a pusztá halottasházban vélt látni, az ő vonásai, arczával emelkednék föl. Végre azon babonás hit szerint, hogy újév éjjelén a jövő sorsát meg lehet látni, úgy tetszék neki, mintha az egy virágzó ifjúvá kezdene átváltozni . . .

Nem bírta tovább szemlélni . . . Kezeit arezára téve, elfedé szemét s forró könnyeinek bő árja ömlött le sápadt arczán s enyészett a csillogó hóba.

A kinteljes megbánás könnyeinek gyöngypatakja vala ez.

A vigasztalhatatlan fájdalom fuldokló hangján halkan, magán kívül rebegé:

— Oh, elrepült ifjúságom! jöjj, térj vissza még egyszer! — És az — visszajött . . .

Miként hajtják végre némely községben az új ipartörvényt?

Papolecz, 1884. decz. 27.

Mint minden új intézkedés, mely az ad lig gyakorlatban volt szokást megváltoztatja, nehézségekbe ütközik, úgy az új ipartörvény is, mely 1884. október 1-én lépett életbe, — kivált nálunk, a rendellenességek hírneves otthonában — nagy nehézségekbe ütközött.

Az új ipartörvény ellen — már annak azon intézkedése folytán is, hogy a hetivásárokon az iparos élelmi szereken, kerti és mezeti terményeken s háziipar-cikkeken kívül egyebet idegen helyen áruba nem bocsáthat — roppant nagy az ellenszenv a községi lakosok és iparosok részéről és talán nem is ok nélkül. De ez még mind semmi, miután ezt a szokás megváltoztatása szüli; hanem több ennél az, hogy bizonyos jogok gyakorlására nézve, melyek iparendelvényekhez vannak kötve, meg van határozva, hogy hol és hány engedély adható ki; és így többen ki kell hogy szorítsanak oly jogok használatából, melyeket azelőtt gyakoroltak, a mi méltán is szülhet visszatetszést, különösen ha tekintetbe vesszük azon körülményt, hogy oly iparosok zártak ki, a kik régebb időtől fogva üzték ezen ipart, és viszont oly egyéneknek adatik engedély úgy szólván protekció útján, kik soha addig azon ipar iránt még álmat sem láttak.

Hogy pedig az ily eljárás személyes bosszún és nyílt üzérkedésen kívül semmi egyében nem alapszik, az nyilvánvaló dolog; tehát annak visszahatása is sokkal megdöbbentőbb, mintsem le lehetne azt írni.

Magunk is, kik ismerjük az ipartörvény intézkedéseinek célját, miután a gyakorlat ellenkezőt mutat fel, megütköznék ama nyílt üzérkedés felett. Hát a ki nem érti a célt, vagy a kit az sért, mit szól hozzá az?!

Hiszen nyilvános dolog az, hogy adatott ki községünkben a hivatott törvény 8. §-ával szemben iparendelvény oly egyéneknek, kinek ezelőtt ily ipar üzése még esze ágában sem volt; míg hagyatott ki olyan, ki amannak iparendelvénye folytán nem juthatott iparendelvényhez.

De — hogy más példát is hozunk fel — megtörtént az, hogy az illető előjárók egyes iparendelvényért folyamodóknak a szükséges bizonyítványt csupán azért nem adták ki idejében, hogy az által — miután még maig sem közöltetett az illető törvény hatályba léptetésére vonatkozó miniszteri rendelet és így az illető nem is tudhatja tájékozni magát — jogosultságától meg legyen fosztva. Azt hisszük, nem vétünk vele, ha felhívjuk az illető hatóságokat, hogy a községi előjáróságot e tárgyban kissé őrizték ellen, mert hogy más hasznára valaki megfosztassék régóta élvezett jogától, azt legkevésbé sem tartjuk méltányosnak.

Láttunk oly iparendelvényt is, mely a törvény 34. §-ával szemben adatott meg az

mert az egész nem vala egyéb, mint egy ismételt bűnös dobzódás utáni rémletes álomkép.

Megszűnt tovább szövedni a képletes álom és ő valóban még ifjú vala. De elkövetett hibái, botlásai és súlyedése nem valának álom.

Egész valójában áthatva és megrázza emelkedett föl ágyából, s összekulcsolt kezekkel rebegett forró hálát Istennek, hogy ő még csakugyan ifjú vala. Erős és szent fogadást tett, hogy a bűnök sötét ösvényéről a boldogító erények verőfényes útjára fog áttérni, mely a földi és égi boldogság gyümölcseivel gazdag országba vezet...

Térj át te is vele, oh, kedves ifjú! ha a vétkek sötét útján tévelyegnél.

Ezen iszonytató álomkép legyen a te intő bíró is. Mert ha egykor neked is javszékelve kellene kiáltanod: Jöjj vissza még egyszer, oh, szép ifjúkor! — az nem fog ismét visszatérni...

N...ből — B.

egyiknek, míg a másiknak ugyanazon iparra vonatkozó engedély ugyanazon okon megtagadtatott. Megtörtént községünkben az is, hogy a kereskedelmi törvény (1875. XXXVII. t. cz.) 258., 259. és 260. §-ainak szabványai alá eső tárgyak, azon indoklásal, hogy azok oly ipartárgyak, melyeknek áruhatására engedély szükséges, lepecsételtettek és zár alá helyeztetek. És ezt még visszaélésnek sem lehet tekinteni, miután sem az ipar-, sem a kereskedelmi törvényben nem lévén körülírva, hogy mi tekintetik kisiparnak és mi kereskedelmi ügyletnek: egy különben is csekély képzettségű és járatlan községi bíró nem tájékozhatja magát, és így oly dolgokat cselekszik, melyek által egyeseknek kimondhatlan kárt és bosszúságot okoz. Ajánljuk ezt is az illetékes hatóság figyelmébe.

Megtörtént szintén az is, hogy egy iparjeggyel bíró egyén, szemben a törvény 45. §-ával és dacára annak, hogy egy ízben tüzet helyén kívül üzven ipart, eladni szánt készlete lepecsételtetett: azután ismét szálított oda iparezikeket és azokat községi lakosságunk megbotránkozására a hatósági zárórán túl is ott árultatta. Mi azt hisszük, az ily erőszakhoz folyamodó iparostól az engedély megvonandó volna; mert ha oly egyének is kijátsszák a törvényt, a kik azt értik: mit várhatunk akkor a tudatlan néptől?!

—i—ö—.

Érdekes jogeset.

Kereskedőink és iparosaink figyelmébe.

Kelléhiányt képez, ha a váltón a lejárat így van kitéve: „fizetendő október 1-ig”.

A nyitrai kir. törvényszék:

Az 1884. február 21-én 1642. sz. a. hozott sommási végzésnek hatályon kívül helyezése mellett, felperest a Récsényben 1882. május 28-án 500 forintot kiállított váltó alapján, gondnokolt alperes, mint elfogadó ellen támasztott keresetével elutasította.

Indokok:

A kereseti váltóban a lejárat azon kitéttel van jelezve „Bis 1-ten Oktober”. Ez szabatos kifejezésnek nem tekinthető, mert a váltótörvény 3-ik §-a 4-ik pontjában körülírt fizetési határidők egyikét sem jelezvén, nélkülözi azon határozottságot, mely nélkül az, a minden kellékekkel ellátott váltók közé nem sorozható, s minthogyily, kellékhányos váltóból a váltó-törv. 6. §-a szerint váltójogi kötelezettség nem származik, az arra, mint váltói uton nem érvényesíthetőre alapított keresetével felperest, egyéb az ügy érdemére vonatkozó, de a fentebb kifejtett viszonyok folytán tárgy nélkülivé vált kifogások érvényére vonatkozó mérlegelések mellőzése mellett, elutasítani kellett.

A budapesti kir. ítélő tábla:

A kir. trvszéknek fent idézett, keletű és számú ítélete megváltoztatik, az eljáró első bíróságnak az 1642—85. sz. keresetné nézve váltóbírói hatásköre megállapították s utasítatják, hogy az ügyet érdemileg elbírálván, hozzon újabb a perköltségre és ügyvédi díjakra is kiterjedő ítéletet.

Indokok:

Eltekintve attól, hogy annak bírálata, vajjon a váltókereset alapjául szolgáló valamely váltó az 1876. XXVII. t. cz. 3. §-ban felsorolt lényeges kellékekkel bir-e? a váltó eljárási szabályzat 14. §-ban megszabott eljárását kell hogy megelőzze, és annak megjegyzése mellett, hogy miután a kir. trvszék 1642—84. sz. a. sommási végzését bocsátott ki és nem a váltó eljárást szabályozó igazságügyminiszteri rendelet 17. § értelmében járt el, a kereseti váltó minden lényeges kellékekkel ellátottnak ismertetett el: megváltoztatandó volt a kir. trvszéknek nehezített ítélete.

Mert a kereseti váltóban a fizetés ideje az egész váltó összegre nézve 1882. okt. 1-ig (bis 1-ten Oktober 1882.) terjedőleg van kitéve;

mert a fizetési határidőnek ily módon való megállapítása által csakis a váltó kötelezettségnek nyújtatik azon kedvezmény, hogy

a váltó összeget a végső határnapul kitűzött időpont előtt kifizethesse, ellenben a váltóbirtokos csak a megjelölt napon van jogosítva fizetést követelni, mert ezekhez képest a kereseti váltóban kitétt fizetési határnap a váltó-törv. 3-ik §. 4. pontja kívánalmának teljesen megfelel.

Ugyanazért az első bíróság helytelenül rendelkezett, midőn felperest keresetével váltójogi hiányból elutasította, és őt a kifogások folytán letárgyalt jelen váltó pernek érdemleges elbírálására utasítani kellett.

A m. kir. Curia:

A bpesti kir. ítélő tábla fenti keletű és számú ítéletének megváltoztatásával első bíróságnak ítélete hagyatik helyben.

Indokok:

A fizetési időnek a váltóban foglalt ezen kijelölése „bis 1-ten Oktober 1882”, nem szól sem határozott napra, sem kelet vagy lát után bizonyos időre, hanem egyedül végső napjára nézve meghatározott, egyébként azonban úgy kezdő napja, valamint tartamára nézve bizonytalan határidő alatt mondja a fizetést teljesítendőnek.

Minélfogva mint határozatlan, a váltótörvény 3-ik §-a 4-ik pontjában foglalt kellékeknek meg nem felel, s miután ugyanezen váltó törvény 5. §-a szerint, oly okiratból, melyen a váltó lényeges kellékének valamelyike hiányzik, váltójogi kötelezettség nem származik: — helyesen utasította el az első bíróság felperest keresetével. — 1884. november 7-én 924 v.)

Levelezés.

Csikmegye.

Csik-Várdotfalva, 1884. decz. 29.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Tek. szerkesztő ur!

Csikvárdotfalvi postamesterré — mint már többször említve volt — Werner Alajos nevezetűen ki, a csikszeredai postahivatalnál meg folyó hó 15-én a gyakorlati vizsgát le is tette.

Megszoktuk már s tudjuk, hogy nehéz a mai világban valamihez hozzájutni s így türelemmel várjuk ezen hivatalnak életbe léptetését is, s midőn ez alkalommal ismétlen felszólalunk, tesszük ezt azon tiszteletteljes kérésünk kaposán: méltóztassék a nagytekintetű m. kir. postaig. igazgatóság ezen régen és oly igen várt hivatalt lehetőleg 1885. január 1-én életbe léptetni s ezáltal Csik-Várdotfalva község lakosainak régi ohajtását a megvalósítás stádiumába juttatni.

Több érdeklődő.

A k.-vásárhelyi nőegylet bálja.

Kézdi-Vásárhely, 1884. decz. 28.

Régi dolog, hogy a mihez a mi nőegyletünk hozzá kezd, az rendesen fényesen sikerül. Ha valami bált avagy egyéb előadást rendez, kinevez egy 20—30 tagu rendező bizottságot s a nálunk fennálló sőtorsági, komasági viszonyról fogva a rendező bizottság által az egész város érdekelve van, a vidékieket pedig becsalja a kíváncsiság, s így készen van a bál s a siker nem maradhat el. De másfelől az a páratlan tevékenység, melyet nőegyletünk minden alkalommal kifejt, szintén egyik fő oka sikerének.

Miután báljaink s mulatságaink rendes megénekölő keserves kinok által gyötörtetve, (nem tudom: szivgöres, vagy tyukszem-lázban szenvedett-e?) nem jelenhetett meg a bálban, nekem jutott a szerencse elmondani e bálról mindazt, a mi szememnek és szájamnak kedves vala. Mert ép annyi jutott a szájnak, mint a szemnek. A mosolygó pecsényék ép úgy elbájták az embert, mint a mosolygó szemű árusnők. E nyilatkozatért bocsánatot kérek a hölgyközönségtől, mert én már azon korban vagyok, midőn az ember illően megbámulja a női szépségeket is, de a pompásan sült malacz meg pulykahus iránt is a kellő respektussal viseltetik. De vegyük rendre a dolgot. Az

első teremben ételneműek voltak felhalmozva. Házi szárnyas és szárnyatlan állatoknak gyönyörű piroscs sütött példányai különböző tészta-piramisok között étvágygerjesztően mosolyogtak a belépőre. Itt Drágos Elekné, Csizsár Emilia és Szöcs Vilma urhölgyek kínálgatták Sz. K. és H. V. urak buzgó segédlete mellett izletes árukat. Volt is eredmény. A szép kezek által egy bájos mosoly kíséretében nyújtott izletes sülték és tésztáknak nagy volt a kelendősege.

Ha itt jól laktunk, menjünk tovább. A szomszéd terem ajtaján egy abroncon egy káposztafő és egy törzsetől megfosztott szomorú üvegnyak hirdeté, hogy itt mérik a jó bort. Egy tüzről pattant székelnyecske perdült előbb s kínálgatá különféle borait. Volt itt mindenféle jámbor bor. Kapható volt a kedélyes „Pista bátya” által kikorrigált étlap szerint: „Egri piroscs — Megyes-ről, Tokaji asszu — Segesvárról, Borszéki viz — Kászonból, Kászon viz — Polyánból stb. stb.” Válogathattál a nagyszerű italpótl. Aztán ha hozzá vesszük a három bájos árusnőt, Dr. Barabás Sándorné, Nagy Ida és Török Mariska urhölgyeket, (a két első székelny népviseletben), nem volt az a józan elméjű magyar, ki egy-két pohárral magához ne vett volna a furcsa nevű, de jó ízű italokból. Míg a hölgyek kínálgattak, addig Dr. Sz. Gy. ur „jó bátran” előadást tartott a különböző „italosok” mineműségéről és jeles virtusáról, H. B. urnak még azon szép feladat jutott, hogy a kiszolgálásban fennakadás ne történjék és senki szomjajon ne távozzék. Természetesen itt volt a legvigabb élet. Folyt a bor- és az élez kifelé. Mintha az élez az ember gyonrában volna elhelyezve, s minden egy pohár bor egy részt kiszorítana!

A harmadik csarnok szivarokkal, virágokkal és csemegékkel, a táncteremben volt felállítva. A virágokkal feldiszitett rózsaszín és fehér sátor homlokzatára Pista bácsi ármányos keze egy czégtáblát csempészt a következő felirattal: „M. kir. dohány és szó-áruslás és virágos kereskedés”. Itt Dobay Lajosné és Szöcs Etelka urhölgyek és B. M. ur árultak csendben, de eredményesen.

Mikor az ember az étel- és ital-csarnokon keresztül, mindenütt magához vette a rádiált adagot és végre bejut a táncterembe, már teljesen rózsaszínben látja a világot; azt képzei, hogy hirtelen a tündérországhoz jutott, annyi volt itt mindenféle a ragyogó, üde arcz. Élemdelt korom nem enged meg, hogy táncba keveredjem, s ha a lábam nem is, de lellem amugy tánczolt öreg hüvelyében. Az eredményt összeadva, azt kell mondanom, hogy ritkán láttam ily kedélyes, kedves bált. Meg kell dicsérnem az összes rendező bizottságot, de különösen az árus hölgyeket és urakat, kik ügyességük és fáradhatlan tevékenységük által a közönségnek egy pompás estét szereztek. Feltétlen dicséretet érdemelnek Szabó Istvánné és Málnási Albina tárnokhölgyek is, kik az estélyhez szükséges étel- és italneműeket közadakozás útján beszerezték s ezáltal az estély anyagi sikerét első sorban biztosították.

Az estélyre adakoztak: Balog Izráné egy tál tésztát, egy tál sültet. Balog Sándorné 1 frtot. Balog Jánosné 50 krt. Balás Lajosné 1 frtot. Dr. Barabás Sándorné 2 tál tésztát, 2 üveg bort, 2 kenyeret. Csizsár Pálné 1 kenyeret, 1 kalácsot. Csizsár Mihályné süteményt, kenyeret, disznófőcsajtot. Csizsár Lukácsné 2 üveg bort. Csizsár Imréné 2 liter bort. Csizsár Dénesné 3 liter bort. Drágos Elekné 1 tál tésztát, 2 üveg kompót. Ifj. Dávid Istvánné 2 liter bort. A Dobál család 1 doboz szivart. Ifj. Dézsi Bálintné 3 liter bort. Dénes Lajosné 1 frtot. Dobay Lajosné 2 liter bort. Dobay János lappzerkesztő 10 tojást, 2 ugorkát, söt. paprikát és borsot. Erdélyi Károlyné 1 frtot. Fejér Lukácsné 1 tál tésztát. Fejér Károlyné virágot. Ifj. Jakab Istvánné 4 liter bort. Id. Kupán Józsefné 50 krt. Ifj. Kupán Józsefné 2 doboz csukros gyümölcsöt. Kréniecki Károlyné 2 üveg bort. Kiss Károlyné 2 üveg bort. Kovács Ferencz gyógyszerész 1 tál sültet. Kovács Károly ker. 1 frtot. Kovács Áronné 2 font gyertyát. Kovács Daniné 4 liter bort. Kovács István ref. papné 2 liter bort. Kovács Józsefné 1 tál tésztát. Molnár Józsiás 1 frt 50 krt. Málnási Kristófné 4 liter bort, 4 üveg borszéki vizet. Mihály Józsefné 1 kiló groyi sajtot. Molnár

Ferencné 4 liter bort. Nagy Lázárné 2 üveg bort. Nagy Ferenc szeszgyáros 1 pulykát. Nagy Lajosné 1 kupa fagylaltat. Nagy József szeszgyárosné 1 libát. Nagy Ferencné 3 liter bort. Nagy Mózes ügyvédné 1 üveg bort. Nagy Dénesné 1 frtot. Szabó Mózesné 1 frtot. Szűcs századosné 1 kenyert. Báró Szentkereszty Stephanie 1 frtot. Szűcs József polgármesterné 1 kupa fagylaltat. Székely Jánosné 1 tál füstös kolbászt. Szabó Istvánné 1 malacot, ugrókat. Szűcs Károly és Csizsár Pál 50 drb szivart, 3 doboz sardiniát, Szabó Elek és fia 2 töltött csirkét és kompót. Id. Szűcs János keresk. 1 frtot. Szűcs Mózesné 1 libát, 2 üveg bort és kompót. Szűcs Samuné 1 pulykát. Id. Tóth Istvánné 10 liter bort. Ifj. Tóth Istvánné 8 liter bort. Tóth Gézáné 3 liter bort. Özvegy Tóth Mihályné 2 liter bort. Tamó Andrásné 1 kupa bort, 1 kosár almát. Török Sándorné 4 liter bort, 4 üveg borszéki vizet. Török Bálintné 1 sonkát. Török Samuné 1 kupa bort. Özv. Pap Andrásné 50 drb hölgyiszivart. Pongrácz Jánosné 1 pár csirkét. Pap Adolfné 2 liter bort, 2 üveg kompót. Róti Józsefné 2 liter bort. Fülöp Samuehné 50 krt. Welnerre Györgyné 1 tál tésztát. Janosó Mózes szeszgyárosné 1 kupa bort. Janosó Dénesné 2 kupa bort, Hosszu Béla 1 üveg kompót és virágot. Hankó Lászlóné kompót és almát. X. X. 1 frtot. X. X. 1 és félfont cukkerlit. — Felülfizettek: Szűcs József polgármester 40, Csizsár József 40, Nagy Jóska 20, Havlin Vilmos 10, Dr. Barabás Sándor 10, Borcsa Miklós 10, Székely Ivánné 20, id. Szűcs János ker. 40, Csizsár Mihály 60, ifj. Jakab István 20, Dr. Longhi Angeloné 20, Erdei Béla 10, Nagy Kálmán 10, Szűcs Károly 20, Dr. Sinkovics Aurél 20, Dr. Bertalan 20, Szűcs Samuné 10, özv. Pap Andrásné 10, Janosó Dénesné 10, Szűcs Mózesné 20, ifj. Török Samu 20, Sinkovics Ottó 20, Janosó János 10, Benkő István 20, Fejér Kálmán 60, Janosó István 10, Kónya Albert 10, Boeskor Mihály törvsn. bíró 20, Barthos K. ügyvédné 20, Bogya László h. hadnagy 30, Benedek István honv. őrnagy 80, Török Mari 10, Török Sándor 30, Tóth Béla 10, Fülöp Samu 20, Csizsár Pál 50 krt.

Különfelek.

— A kézdívásárhelyi olvasó-egyesület folyó hó 29-én tartott rendes közgyűlésén indítvány folytán tárgyalás alá vétetett a tagsági díjak mennyiségének kérdése, mely már a mult rendkívüli közgyűlésen, tekintettel az egyesület szűk anyagi viszonyaira, 6, illetőleg 3 frtban lett megállapítva. Hosszu szóharcz után az indítvány elvettétvén, végleg megállapítottat, hogy a tagsági díj (azokra nézve, kik a hírlapokat használják) 6 frt, a részvénydíj pedig (azokra nézve, kik csakis a könyvtárt használják) 4 frt. Itt tájékoztatul meg kell említenünk, hogy a közgyűlés határozata szerint azok is, a kik csupán csak a hírlapokat használják, 6 frt tagsági díjt fizetnek. A mult rendkívüli közgyűlésből kibocsátott aláírási izek beérkezvén, ezek szerint 80 hat forintos és 18 négy forintos tag iratkozott be, mely eredmény azt látszik bizonyítani, hogy még van érdeklődés e szép irányu egylet iránt, s hogy kaszinónk, mely — nem tudni, mi okból — sohasem tudott ez időig oly keresetté s oly népszerűvé lenni, mint a milyenné ily nagy értelmiséggel bíró városban lennie kellett volna, jövőre ha épen nem is virágozni, de élni fog. És ez annyival inkább remélhető, mivel a nagy fenntartási költség a jövő ápril 24-én bekövetkezendő helyiségváltoztatással jelentékenyen csökkenni fog. A mostani helyiség bérlete felmondatván, egy bizottság küldetett ki új helyiség fogadása végett. A könyvtáros jelentését a gyűlés határozata értelmében jövő számunkban közölni fogjuk. Végül a tisztujtás ejtetett meg. Közfelkiáltással az eddigiek választattak meg, csak Baló László ismételt lemondása folytán lett helyébe Nagy Dániel pénztárosnak megválasztva.

— K-Vásárhelyt a belpiaczi vám hasznosbérbe adása iránt megtartott nyilvános árverések igen szép eredményre vezettek, a mennyiben a vámbérlet az 1885. évre 8777 frt 77 krért lett Krinczki Károly és Dézsi János uraknak kiadva, tehát 167 frt 77 krrel fennebb, mint az elmúlt évben.

— Fényes menyegző folyt le deczember 27-kén Kézdí-Vásárhelyt. Kézdívásárhelyi ifj. Benkő Pál tartá esküvőjét sepsiszentgyörgyi Nagy Gyula kedves leányával, Rózával. Az esküvő és az ünnepély egy része Sepsiszentgyörgyön folyt le a menyasszony szü-

lőinek házánál, honnan a nagyszámu vendégsereg Kézdí-Vásárhelyre jött, hol a völégény lakásán fényes lakomával lett az ünnepély befejezve. Sok szerencsét és boldogságot az ifju párnak!

— A kézdívásárhelyi kíségítő pénztár-egylet mint szövetekezt 1885. január 11-én a város-ház nagytermében közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Az 1884. nov. 2-án tartott rendkívüli közgyűlés 38-ik száma alatt kiküldött bizottság jelentése. 2. A szövetekeztnek részvénytársasággá átalakulása feletti végleges határozat. 3. Indítványok az alapszabály 36. §-a értelmében.

— Meghívó. A gyergyószentmiklósi „polgári olvasókör” saját pénztára javára a La-urenczi-féle nagyteremben 1885. évi január 17-én zártkörű tánczestélyt rendezend, melyre tisztelettel meghívja a rendező bizottság: Csörgő Venczel biz. elnök, Dendynk Rudolf biz. pénztárnok, Kricsa Konrád biz. jegyző. Bizottsági tagok: ifj. Bogdán István, Bójtke Gyula, Csörgő Viktor, Drotos István, Ferenczy István, Frankucz Antal, ifj. Geringer Ferencz, Lukácsfy Zakarjás, Nyerges Gyula, Orel Dezső, Róth Mihály, dr. Szentpétery Kristóf, ifj. Tilttscher Ede, Tökésy Sándor, Deutsch Károly, Urmánczi Vertán. Belépti díj személyenként 1 frt, családjegy 3 személyre 2 frt. Kezdeté estéli 8 órakor. Jegyek előre vált-hatók Keresztes és Tökés urak kereskedésében. Felülfizetések köszönettel hírlapilag nyugtáztatnak. — A közönség szíves figyelmébe ajánljuk ezen mulatságot: különben a rendezők ismert jó hírneve, buzgósa és előzékenysége már előre is biztosítja a tánczmulatság sikerét, melyről annak idején bővebben megemlékezzünk.

— A nagykasznói róm. kath. népiskola növendékei karácsony előestéjén, azaz deczember 24-én, az iskola javára ünnepélyes előadást tartottak. Előadott „Az árva”, alkalmi szindarab négy felvonásban, mely a jelen voltakat rendkívül meglepte. Ezt megelőzte egy rövid pástorjáték, mely szintén közetszés közt adatott elő.

— Halálozás. Bede János nagyborosnyai ev. ref. lelkész e hó 24-én megszűnt élni. Temetése a jó hazaí és valóban buzgó lelkipástorinak decz. 26-án történt meg. Özvegyet és alig egy éves fia gyermekét hagyott maga után. Vigasztalást a gyászoló özvegynek és nyugalmat a korán elhunynak!

— A magyar kozművelődési egylet Kolozsvárt decz. 27-én tartotta meg első értekezletét a városház nagytermében. Az értekezletet dr. Haller Károly polgármester nyitotta meg. A hangulat élénk és lelkesült volt. A kérdéshez hozzászóltak: Bartha Miklós, Hegedüs István, Nagy Lajos tanár stb. Egyhangulag elhatározottat, hogy az ügy érdekében előkészítő bizottság alakíttassék, továbbá, hogy az egylet működési köre az erdélyi részekre kiterjesztessék. Elvileg ki-mondatott az is, hogy valamennyi megye alispánjai a később tartandó megyegyűlésre meghívassanak.

— És mégis mozog a föld. Pater Secchi, a nagy csillagász szerint az összes eddigi asztronómiai vívmányok legnagyobb eredménye, hogy biztosan állíthatjuk, hogy a föld csakugyan mozog. Az október 4-iki holdsüetetés új bizonyítékkal szolgált arra, hogy «opus si muove»; eddig a Foucault-féle inga és az egyenlítő táján való szelek stb. voltak bizonyítékok, hogy a föld forog. Most járul ezekhez új és nem kevésbbé meggyőző. Október 4-én az antwerpi csillagvizsgálótoronyban azt észlelték, hogy mikor a hold egyharmadig volt elsötételve, a föld árnyékán, ép az egyenlítő tájának, jelentékeny dudorodás látszott, a mely aztán egyre kisebbedett s végkép eltűnt, mikor a hold félig elfogyott. A tünemény megfejtése az, hogy az árnyék csorbaságát az amerikai Cordillerák okozták; profiljuk árnyékát ép a holdra vetette a nap. Mikor a Cordillerák eltűntek és a föld árnyéka egészen kerek volt, a nagy Óceán fordult úgy, hogy projekciója a holdra vetődött. A Cordillerák magassága 6000 méter, a föld átmérőjének mintegy kétezred része. Ez új bizonyíték arra, hogy a föld forog. Az 1885. márczius 30-án ismétlődő holdfogyatkozásakor a tünemény ismét látható lesz.

— Öngyilkosság egy órai késedelem miatt. Egy dárdaí csendőr e napokban szolgálati őrzáraton volt és Belyén is átmélt. Itt kedvesénél mulatott, még pedig oly hosszasan, hogy megkésétt és reggel hat órakor Dárdára érkezve már nem mert az őrtanyára menni, hanem a helyélt bement egy ismerőshöz s ott egy pohár fekete kávé mellett elpanaszolta baját, a miért úgy mondá, főbe fogja magát löni. A háziasszony vigasztalta és kérte, hogy azért a csekélységért ne ölje meg magát, azonban a csendőr hirtelen előrántá szolgálati fegyverét s fejbe lötte magát. A szerencsétlen szörnyet halt.

— Hauser Herman csikszeredei órá s egy 120 frt értékű, finom kiállítású, 6 darabot játszó, nagy zenélődobozt kisorsol. Egy szám ára 1 frt. Huzás 1885. január 6-án a „Csillag” termében. Ezen szép és értékes tárgyra felhívjuk a közönség figyelmét.

— Mai számunkhoz mellékelve veszik olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában megjelenő hírlapok előfizetési fölhívását. Ez utóbbiak között a legrégibb az immár 32-ik évfolyamát élő «Vasárnapi Ujság», mely nagyon képes hetilapnak, az olvasó közönség e kipróbált házi barátjának, jövőre legjobb ajánlása, képeinek évről-évre szaporodó száma és szebb kivitele mellett, kiváló irodalmi erők által kiállított, folyvást növekedő változatos tartalma, mely teljesen fölöslegessé teszi a magyar közönségnek hasonló külföldi lapok járatását; míg társlapja, a «Politikai Újdonságok» a politikai heti események gondos és hű összeállítását adja s képes gazdasági melléklappal van bővítve. — A «Képes Néplap» a legolcsóbb hetilap, a kevésbbé vagonosok vasárnapi ujsága, tanulságos és mulattató tartalommal, s a politikai tárgyaló rendes rovattal; ezek kiegészítője a «Virágrónika» című képes melléklap, mely eddigi rovatai mellett újévtől kezdve nagyobb elbeszéléseket és regényeket is fog közölni és a mely hetiközlönynek ép ugy, mint a «Képes Néplap»-nak ára fél-évre csak 1 frt. Ugyanez iv tartalmazza a «Jogtudományi Közlöny» szaklapnak előfizetési fölhívását, továbbá a Franklin-Társulat könyvkiadványainak jegyzékét.

— Az „Ország-Világ” 52-ik száma a szokott változatos, érdekes és a mi a fő: értékes tartalommal jelent meg. Tartalmából felsoroljuk itt a következőket: A Borosék vendégel. Rajz. Irta Jakab Ödön. — A karácsonyi harangok. Költemény. Irta Dalmady Győző. — A góbké karácsonya. Irta Benedek Elek. — Egy dudu, melyből kifogyott a szusz. Irta dr. Kovács Pál. — Az őrt álló baka karácsony-estéje (Képpel). — Verseny. Költemény. Irta Hlador — Levelek Valériehez. Irta Huszár Imre. — A havasok királynője. Történeti regény. P. Szathmáry Károlytól. — Éjféli mise Veienozében. (Képpel). — Vándorszínészek karácsonya. (1858.) Irta Molnár György. — Karácsony a Sacramento völgyben. Bret Harte kaliforniai beszélya. Fordította Wirtzföld Béla. — Világ. Rajz. Irta Dessewffy Árpád. — Karácsonyi bevásárlások. (Képpel). — Karácsonyi képvásár. Irta Berényi László. — A hét története. — Irta Székely Huszár A tél. (Képpel). — Rendes rovatok. Ismételt ajánljuk e kitűnően szerkesztett, gazdagon illusztrált vállalatot t. olvasóink figyelmébe.

A közönség köréből.)*

Nyilatkozat.

A „Székely Nemzet” 197. számában Baló László ur jónak látta egy nyilatkozatot közzétenni, melyben igen malicziózus hangon nyilvánosságra hozza az ellenem a folyó hó 22-én tartott képviselő-gyűlésen jogtalan erdölésért tett interpellációt. Én ezen nyilatkozatra jelenleg csak annyit válaszolhatok, hogy Baló ur ezen ügyben csakugyan részesnek érezheti magát, mert ugyan siet magáról a gyanut elhárítani. Egyébiránt az reám nézve teljesen mindegy, hogy Baló ur részes avagy nem ezen ügyben. Az én „gazdálkodási módszerem”-ért interpellálhat bárki, én megfelelek érte. Baló ur tanácsa, hogy miért nem kértém fegyelmi vizsgálatot, merőben felesleges, mert én az interpelláció után — mint tudni bizonyára méltóztatik — azonnal megtettem azt. A vizsgálat megindítottat, a szükséges tanuk kihallgattattak, s a hozandó határozat fogja eldönteni, hogy van-e a vádnak alapja, vagy nincs. Én különben ezen ügyben teljesen ártatlannak érzem magamat, s meg vagyok győződve, hogy a vizsgálat eredménye is

*) Ezen cikkekért a felelősséget csakis a sajtó-hatósággal szemben vállaljuk el.

annak fog nyilvánítani, mit annak idejében szintén nyilvánosságra fogok hozni. Korai volt a káröröm. Vigyázzon tehát mások, hogy az ilyen elhamarkodott káröröm kedves egészségi állapotának ártalmára ne legyen, mert szörnyen sajnálnám.

Kézdí-Vásárhely, 1884. decz. 30.

Szabó Dénes.

Osdola, 1884. decz. 21.

Ték. szerkesztő ur!

Idéi 101. sz. alatt megjelent becses lapjában Bartha Ágoston osdolai r. k. kántortanító egyedüli aláírásával többek nevében írt levélre, mint érdekelt, engedje meg alábbi alázatos felvilágosítástomat megtenni, kérve annak becses lapjában való közlését.

Először is: hídvégi gróf Nemes János ő méltósága által az 1878-ik év augusztus 21-kén az osdolai vizkárosultak javára kegyesen adományozott 100 frt a közs. képviselőtestület azon év és hó 23-án tartott közgyűlésében 43. jkvi szám alatt tárgyalatott s nem is mulasztotta el a képviselő a község lakossága nevében az adományozó gróf ő méltóságának jegyzőkönyvileg hála nyilvánítását kifejezni s a jegyzőkönyv kivonatát ugyanazon év és hó 26-ról ő méltóságához megküldeni, s így szinte fölöslegesnek mutatkozik egyedül a kántor-tanító ur hálálkodása, annál is inkább, mivel annak megtételére senki által megbízva nem volt s nem is érzi Osdola községe értelmileg oly szegénynek magát, hogy annak megtételére egyedül a kántor-tanító urra lett volna szorulva sem ezen, sem semminemű ügyben.

A mi azon 100 frt kamatjának elkezelését illeti, szóljanak arról a minden évben rendszeren betérjesztett s nem egy epés megbíráló, hanem az erkölcsi testület által annak megvizsgálására kiküldött bizottság által kellileg megvizsgált s a nmélt. püspöki szent székhöz is felülvizsgálatra megküldött s onnan feloldó végzéssel leérkezett számadásaim; hogy pedig minden egyes tanulónak annak kamatjából részletetés nem juthat, annak oka legfennebb abban keresendő, hogy 100 frtnak nem 2 vagy 3 száz frt az évi kamatja; így remélhető volna, hogy a tanulók, kiknek száma évenként 2—3 százra rug, mindnyájan élvezhetnének valamit abból. A kántor-tanító ur becses leveleire válasza csak ennyit.

Továbbá, mint korra nevére is, fogadjja el a kántor-tanító ur a személytanácsomat, hogy a hírlapi levelezésebe bocséskozik, kövesse az egyenes utat, ne járjon görbe uton, mint jelen esetenél is, mert kerekre könnyen kikötkken s megüti magát, mit nagyon sajná nek.

Elvégre talán jobb lesz vala ez alkalomra a kántortanító ur által jól ismert azon latin közmondást betartani, hogy: Si tacuisses...

Domokos Mihály,
osdolai megye-gondnok
és pénztárnok.

Tudomásul.

Midőn e helyen is egy a helybeli, mint a vidéki közönségnek szives tudomására kívánom hozni, hogy Papolecz község vadászati jogát — egész határainak területére nézve az 1885. évi január hó 1-től számítva hat évre haszonhérbe vettem: értesitem a közönséget, hogy szándékom e területen a vadászati törvényben előirt jogomnál fogva — az ott meg nem engedett eseteken kívül — a vadászati tilalmat fenntartani és a netalán kontárkodót — bármiképen követi el azt — szigoruan megbüntetni.

Albérletre szóló szerződéseket szívesen kötök egyes személyekre nézve.

Papolecz, 1884. deczember 22.

Bede Károly,
bérő.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Előfizetési felhívás a „GONDÜZŐ” szépirodalmi hetilapra.

Midőn ezelőtt negyed évvel lapunkat megindítottuk, programunkban hangsúlyoztuk, hogy csak oly műveket fogunk közölni, melyek az olvasó szellemét emelik és nemesítik, igyekezni fogunk, hogy lapunk minden művelt magyar család nélkülözhetlen olvasmányává váljék és azt minden anya bátran adhassa serdülő leánya kezébe.

Nem kimélve semmi költséget, nem rettenvén vissza semmi áldozattól, minden törekvésünket oda irányoztuk, hogy kiadott programunkat híven teljesítsük és most egy évne-gyed múlva bátran hivatkozhatunk rövid, de már is nyomot-hagyó multunkra és önérettel terjeszthetjük elő eddig meg-jelent számaink tartalmát:

Regények: „Székely támad, székely bánja” történelmi re-gény P. Szathmáry Károlytól. „Izsák” társadalmi regény Kazár Emiltől. „Palkó vitéz” humoros népregény Margitay Dezsőtől. „A paraszt gróf fia” Sziklay Jánostól. „Ki lesz az az örökös?” Hartmann-Plöntől. — **Elbeszélések és rajzok:** „A megfajult család” elbeszélés P. Szathmáry Károlytól. „Egy magyar ördög” regényes korrajz és „A club” cseve-gések a megyei életből Mikszáth Kálmántól. „Karácsonyest a tengeren” igaz történet Balázs Sándortól. Azonkívül köl-temények: Komócsy Józseftől, Kiss Józseftől, Reviczky Gyulától, Lévai Sándortól, Benedek Aladártól stb. stb.

E szerint munkatársaink az irodalomban jól ismert, tisztelt nevek, kiknek legnagyobb részével találkozunk a „Kis-faludy”- és „Petőfi-társaság” felolvasó ülésein.

léseket, humoreszkeket, költeményeket és rajzokat a legkiválóbb hazai íróktól.

Rendületlenül meg fogunk maradni eddigi programunk mellett és kérjük hazai irodalmunk pártolóját, hogy a „Gondúzó” előfizetőinek sorába lépve, hazafias vállalatun-kaik előmozdítani kegyeskedjenek, mert nem csupán **156 ivnyi** eredeti regényt, beszélt, költeményt, e mellé nem csupán **25 ivnyi** szórakoztató olvasmányt adunk évenként csekély **6 frt**ért előfizetőinknek, hanem megválogatva, a legjobb írók legkiválóbb munkáinak tárházává igyekezünk tenni azt a **156 ivet**, melyek bekötvé **15 kötetet** adnak és mindenkorra meg fogják tartani becsét, a **25 ivnyi** borítékon pedig a vegyesek egész tarka világát igyekezünk egyesíteni.

A „Gondúzó” megjelen minden vasárnap sürgőn nyomtatott három iven, félívnyi színes borítékkal.

Előfizetési ára: Egy évre **6 frt**, félévre **3 frt**, negyedévre **1 frt 50 kr**.

RENDSZERVÉNY JUTALOM: Hogy a előfizetőinknek minden irányban kedveskedhessünk, elhatároztuk, hogy nem kimélve semmi költséget e téren is a lehető legnagyobb áldozatot hozzuk és oly szerencsés helyzetben vagyunk, hogy hírneves hazánkfia **Munkácsy Mihálynak „A bus betyár”** című, kitűnő eredeti olajfestményét kizárólag előfizetőink számára sokszorosíthassuk.

E kép aranyozott barokk kerettel együtt **110 cm. széles, 84 cm. magas**, és azt előfizetőink csekély **6 frt** árán megrendelhetik. Budapestén kívül lakó előfi-zetőknek ezen kívül **1 frt** csomagolási díjat kell fizetniük.

E képet mindenik előfizető — még a negyedéves is — azonnal megkaphatja, mielőtt az illető fizetési összeget beküldi.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küldünk mindenkinek, kik eziránt alulírt kiadóhoz fordulnak.

Gyűjtőknek **10 előfizető** után **1 tiszteletpéldányt** adunk.

Az előfizetési összegek legcélszerűbben posta-utalványon küldendők a „Gondúzó” kiadóhivatalába:

(Utánnymás nem díjazatik).

SZÉKELY ALADÁR,

a „Gondúzó” kiadó-tulajdonosa. Budapest, VII. Dobozta 14.

A „Gondúzó” tehát az egyedüli szépirodalmi lap hazánk-ban, mely kivétel nélkül elsőrangú íróink által támogatva, ezúttal tüzte ki magának, hogy bármily áldozatokkal is foly-tatni fogja az erkölcs és szellem nemesítésének magasabb feladatát.

Az összes hazai sajtó nyilatkozata szerint a „Gond-úzó” szépirodalmi hetilap elsőrendű eredeti regény-tar-talmát, csinos kiállítását és olcsó árát tekintve, páratlanul áll irodalmunkban.

A „Gondúzó”-ben a család minden tagja megta-lálja a maga olvasni valóját, mert a lelket és erkölcsöt neme-sítő érdekes regényeken kívül, helyet talál az ismeretter-jesztő közlések, a humor, elmésség és szórakoztató cikkek. A rózsaszín borítékon „A magyar gazdasszony” című ál-landó rovat a család, konyha és kert számára hoz nélkülöz-hetlen és hasznos tudnivalókat, havonként egyszer kimerítő dívatudósítást, azonkívül pedig adomákat és talányokat, melyeknek helyes megfejtésére minden számban tetemes ér-tékű jutalmat tűztünk ki.

Habár eddig a kezdés nehézségével kelle is küzdenünk, azért lankadatlanul fogunk arra törekedni, hogy a legjobb írókat egyesítve magunk körül, lapunkat a tökély legnaga-sabb fokára emeljük.

A „Gondúzó” újévi számában egyszerre **3 eredeti re-gényt** kezdünk meg: **Tolnai Lajostól „Az új főispán”, Vér-tessey Arnoldtól „Csiricsári Bertalan ur ő méltósága” és Margitay Dezsőtől „A végzet”** címűeket. Azonkívül elbeszé-

Wass és Biemer Székely-Udvarhelytől.

AJÁNLJAK

50-52

a téli idényre

részletfizetésre

legujabb szecskavágóikat

1 1/2"-tól 3" hosszú szecska vágására,

bármely nagyságra állítható

répavágók, lánczboronák

és mindenféle gazdasági gépeiket,

továbbá

tűzfecskendők, harangok

és

tűzoltói szereivényekben

DÚS VÁLASZTÉKU RAKTÁRUKAT.

Költségvetések és árlapok

kivánatra bérmentve és ingyen.

Nagy raktár vas-szegek és vasalásokból.

Grépeink bármelyikét ki próbálni tudjuk.

Jó mulatságot, igazi nemes élvezetet szerezhet

mindenki ingyen,

ha a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

kiadóhivatalához

fordul egy mutatvány-számmal, melyet a kiadó kívánatra bárminek bérmentve megküld.

A legelőcsőbb, legkedveltebb szépirodalmi lap külön dívatlap-pal és könyvvalakú regény-melléklettel.

Érdekes és válogatott olvasnivalók a legjobb íróktól. — Minden számban pompás képek.

Előfizetési ár: Egész évre **6 frt**, félévre **3 frt**, negyedévre **1 frt 50 kr**.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala

Méhner Vilmosnál, Budapest, papnövelde-utca 8-ik szám.